Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8391
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

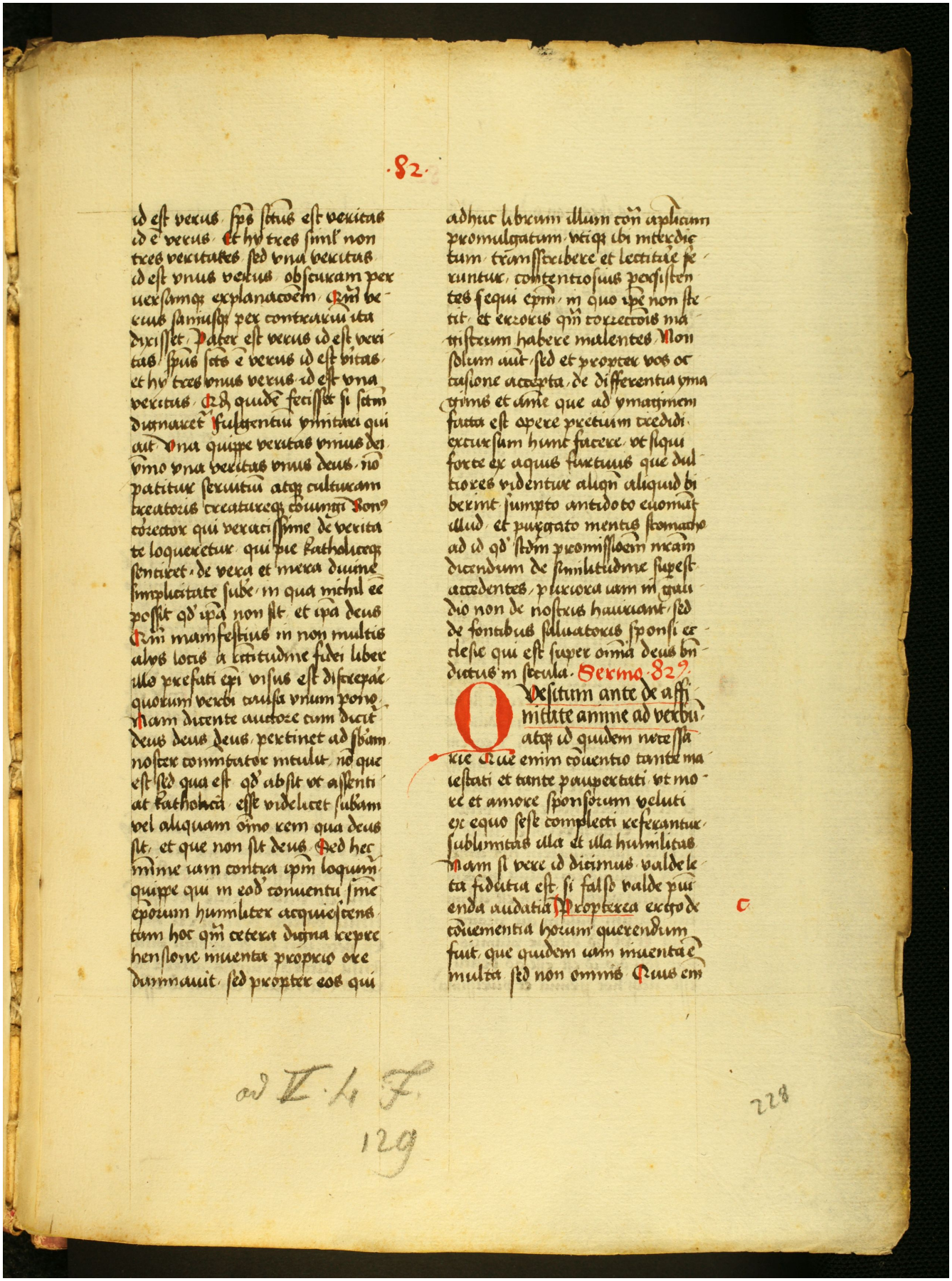

·82·

id est verus. ipse solus est veritas id est verus. et hi tres simul non tres veritates sed una veritas id est unus verus. obscuram per uersamque explanationem. cum verus sanusque per contrarium ita dixisset. Pater est verus id est veritas. filius solus est verus id est veritas. et hi tres unus verus id est una veritas. Id quidem fecisset si solum diuinaret substantiu uinitatem qui aut una quippe veritas unus deus uno una veritas unus deus. no patitur seruitu atque cultum creatoris creaturaeque coniungi. Non corector qui veratissime de veritate loqueretur. qui pie catholicaque sentiret. de vera et mera diuine simplicitate subdere in qua nihil esse possit quod ipsa non sit. et ipsa deus cum manifestius in non multis alios locis a certitudine fidei liber illo prefati epi visus est discrepare quorum verbi causa unum pono. Nam dicente auctore cum dicit deus deus deus pertinet ad substantiam nostre commutator mutatur. no quod est sed quod est quod absit ut assentiat catholica esse videlicet substantiam vel aliquam omnino rem qua deus sit. et que non sit deus. Sed hec minime iam contra ipsum loquum quippe qui in eodem conuentu sine eorum humiliter acquiescens tam hoc quam cetera digna reprehensione inuenta propria ore dampnauit. sed propter eos qui adhuc libricum illum non applicam promulgatum utique ibi interdictum transscribere et lectitare perunturc contentiosius persistentes sequi ipsum in quo ipse non stetit. et errores quam correctionis ministrum habere malentes. Non solum autem sed et propter vos occasione accepta de differentia unamquimis et anime que ad unanimem facta est opere pretium credidi extursum hunc facere. ut siqui forte ex aquis fluctuans que dulciores videntur aliquid biberint sumpto antidoto euomat illud et purgato mentis stomacho ad id quod sedem premissorum meam dicendum de similitudine superest accedentes. pluriora iam in quibus non de nostris hauriant sed de fontibus salutatoris sponsi ecclesie qui est super omnia deus benedictus in secula. Serma. 82.

Quesitum ante de affinitate anime ad verbum atque id quidem necessaria. Nec enim conuentio tante maiestati et tante paupertati ut more et amore sponsorum veluti ex equo se se complecti recusantur sublimitas illa et illa humilitas. Nam si vere id dicimus valde leta fiducia est. si falso valde puienda audacia. Propterea certo de coniunctionis horum querendum fuit. que quidem iam inuenta e multa sed non omnis. Quis enim

ad V. 4 F.

129

228